mis peaks se Keigewäggewam meile tegema.

§. 372. Nisuguſed kanged Laimamisſed ja Wallekömned waewaſid ſe wagga Jjobi Hinge wägga; ta ütleſt; Oh! et ma woiksin leida Jummalat, ja temma Kohto Järge ette ſada, ſeäl tahhaksin ma omma Diguſt temma ette ſeäda, ja omma Suud täita ſelge Wastustega; ma saaksin kuulda need Sanad, mis temma mulle wastaks, ja ärramoista, mis temma peaks mulle ütlema. Seäl peäsekſin ma ſelle ees iggaweste, kes mo peäle Kohhut moistab: kui temma mind wõttab läbbikatſuda, ſiis tullen ma wälja ni puhhas kui Kuld. Seſt temma teab ſedda Teed, mis ma ollen käinud, ja et mo Jala temma Jälgiſt on kinnipidanud; temma Su Käsſuſt ei olle ma mitte ärratagganend. — Kes woib mind ſe peäle Waliekſtuks lükkuks tehha, ja minno Könned tühjaks panna?

§. 373. Pildad Sua Maalt (§. 366.) wastas ſe peäle: Kuida woib waene Innimenne õige olla Jummala ees, ja kuida woib ſe puhhas olla, kes Naeſeſt on ſündinud? Wata Tähhedgi polle temma Silmade ees ſelged, weel wähhem waene Innimenne, kes Ussike on.

§. 374. Jjob ütles: Kas olled ſinna aitnud ſedda, kel ep olnud Nanno; olled ſa Nou annud ſellele, kel Tarkuſt ei olle? Kennele olled ſa kulutanud need Könned, ja kelle Waim on ſinnuſt waljatulnud? Ni tõeste kui Jummal ellab, ja ni kaua, kui ial mo Elo Õhk en minno ſees, ei pea mo Su mitte Wõnweraſt rakima, egga mo Keel Pettuſt konnelema: ſe olleks mulle Teotusjets, kui ma teid peaksin õigeks moiſtma.

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1783, lk. 26